

JOSEP M. ARMENGOU, DIRECTIU FUNDADOR DE LA REVISTA «KARMA 7»

«Les sectes satàniques tenen nom»

J. M. Armengou, periodista especialitzat i escriptor —acaba de publicar un llibre d'assaig sobre el comte Arnau—, du professionalment quasi 20 anys dins del món de l'ocultisme. Coneix, per tant, el funcionament de les societats «secretetes», i en parla, però fins al punt que creu oportú.

Eduard Company

Què és el dimoni?

—Per a mi el dimoni no existeix com a ens físic, si més no a nivell de terra, però a nivell còsmic no ho podem saber. Des d'un punt de vista psicofilosòfic, seria un símbol d'una situació dolenta, de mal.

—*¿I se l'adorq com a símbol?*

—És indubtable. Tot el que creiem, o del que en tenim necessitat, és adorat. El mal, si més no, es respecta, que també hi ha maneres i maneres d'adorar.

—*¿Hi ha en l'actualitat sectes que adoren el diable?*

—Bé, no m'agrada anomenar-les sectes, perquè encara és un terme que hem d'estudiar amb exactitud. Però, sí, hi ha gent que en els seus rituals invoquen el diable. ¿Que quantes? No, mira, aquí podríem muntar una societat supersecreteta, una secta o agrupació, i ningú ho sabria; seguint aquesta regla de tres, podria haver-n'hi milers... Bé, però és elevat el

nombre d'associacions existents, ja que és més fàcil assolir qualsevol cosa usant el mal que el bé. I el que busquen són interessos econòmics, equilibrar-se psíquicament, fer contactes professionals, o senzillament buscar emocions fortes.

—*Dins d'aquestes sectes, ¿com es diferenciarrien les autèntiques de les folklòriques?*

—Mira, la mateixa diferència que hi ha en tot respecte al que és seriós i al que no ho és. Un ritual satànic ben fet requereix un bon estudi de tota la cultura egípcia, l'antiga, la clàssica, la medieval i la moderna; tindrem aleshores la part informativa. Després hi ha el que és exclusivament l'estudi del ritual. I també hi ha l'experimentació. Tot això, fins i tot en els detalls, requereix un estudi rigorós. Llavors parlem d'autenticitat. Però en són molt pocs.

—*¿I com funciona aquesta minoria que és autèntica?*

—Bé, no en conec cap registrada com a tal. Funcionen com un grup d'amics, i determinen fer això o allò. Sovint tenen

uns estatuts, i unes jerarquies, i tant és que el cap s'anomeni Gran Mestre, Prohom o Senescal. Hi ha uns càrrecs també, uns fundadors, uns iniciats i una gent que obeeix.

—*¿I com es fan aquestes misses negres?*

—Les misses negres ocultistes són una exaltació de la dona com a font de vida. I la resta és anecdòtic; que agafin la senyora i la posin despallada damunt la taula amb un calze —que no és el catòlic—, que es consagri, que hi hagi una unió carnal entre el Gran Mestre i la Sacerdotesa, tot això és parafernàlia.

—*Aquestes associacions, ¿tenen nom?*

—Sí, és clar.

—*Per exemple.*

—Qualsevol. Per exemple els Goèthics o els Graal. Però aquests dos grups que et dic no són satànics. Fan, si s'escau, misses negres, com també realitzen actes parapsicològics, etc... però no misses negres enteses com a escarni de la religió catòlica, que això quedi ben matisat. I n'hi ha altres, d'associacions, però no estic autoritzat per a donar-te'n noms.